

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cura Salvts, Sivæ De Statu Vitæ Mature ac Prudenter Deliberandi Methodus

Hevenesi, Gábor

Coloniae, 1716

VD18 13912755

Mundus, caro, dæmon, hostes bonæ deliberationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50144)

agnitione & timore educatus sum; ideo
hæc à DEO talenta naturæ gratiæque
tam liberaliter consecutus, ideo usque
ad hoc momentum in vita conservatus
sum, ut tandem *salvus fiam*. O mag-
na DEI erga me dignatio! cœlum mi-
hi, modò ultrò velim, offerentis! sed
quid juvat ad cœlum vocari, nisi detur
illud consequi; nunc tempus est eò iter
arripiendi. Tu Domine dirige gressus
meos, intellectum instrue, move vo-
luntatem, ut eam arripiam vitæ semi-
tam, quæ me ad cœlum, quo unice
aspiro, certò deducat.

Mundus, caro, dæmon, hostes
bonæ deliberationis.

*Est via, quæ videtur homini recta, no-
vissima autem ejus ducunt ad mortem.*
Psal. 24.

1. **Q**Uod Sancto Augustino de statu
vitæ deligendo deliberanti, &
ad viam cœli aspiranti contigit, dum
vestem ejus, ut ipse fatetur, carneam
concupiscentiæ succutiebant, & dice-
bant: *Sic nos deseris Augustine?* Idem
hodiè quoque deliberantibus accidere
solet, dum hi nempe in consilium co-
ram DEO mortem, judicium, infer-

num, Cœlum, Æternitatem, incorruptos plane Iudices, advocant, consulunt; his non vocata se miscet *caro*, & *concupiscit adversus Spiritum*; repugnat legi mentis; miscet se mundus; *venite* invitat, *fruemur bonis*, quamdiu sunt, *coronemur non rosis*, antequam *marcescant*; circuit dæmon, præsentia obtrudit, occulit futura, fistulâ dulce canit, ut in sua deliberantem retia alliciat. Aperi oculos Parthenophile, fraudes vide: *Non jacitur rete ante oculos pennatorum.* Prov. I. cautus esto.

2. Quid est illa, quam pessimi consultores tibi suggerunt, voluptas? imaginarium bonum, quod vix esse incipit, jam desinit; & momentum gaudii amaritudinis torrenti compensat. Apage cum omnibus sensuum delitiis, & corporis delectationibus; non emolanti poenitere: breves sunt, turpes sunt, brutales & rationali homine prorsus indignæ sunt; & tamen, heu quot tam excordes reperiuntur mortales, ut in status electione constituti harum cupiditate se turpissimè seduci patiantur, æternæ veritatis prorsus immemores: *Momentaneum, quod delectat; æternum,*

num, quod cruciat, per voluptatem non est
 via ad voluptatem. Stulti mercatores,
 ut corpori ad modicum bene sit, non cu-
 ratur, si animæ æternum malè sit. Ca-
 ve Parthenophile carnem audire con-
 sultricem. Cave unquam eo amentiae
 delaberis, & ita terrenis adhæreas, ut
 dicere cum impiis velis: *Cælum Cæli*
Domino, terram autem dedit filiis hominum.
 Contenti cum porcis hære in volu-
 tabro luti, cæloque valedicere, modò
 terrenis suis cupiditatibus perpetuò
 frui possint. Pecudum hic, non homi-
 num sensus sit.

3. Nec minùs fallax mundus delibe-
 rantium oculos fascinere, ac objecta re-
 rum abundantia, divitiarumque vel
 in re affluentia, vel in spe cupiditate
 illaqueare adlaborat. Periculosa planè
 tentatio! Hæc juvenem illum Evan-
 gelicum à Christo in sui sequelam voca-
 tum ita infatuavit, ut vocantis DEI
 vocem non secutus, abiit tristis, *erat*
enim habens multas possessiones. Matth.
 19. Vetus hoc mundi artificium vim
 suam hodiernum potentissimam exerit,
 dum ab amore virtutis, auri, argenti-
 que tinnitu, ad luxum, & vanitatem se-
 ducit plurimos. *Mendaces filii homi-*

num, ut quid diligitis vanitatem & queritis mendacium? Psal. 4. Per divitias viam vobis aperitis ad vitia, & his ad ruinam. Qui enim volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli. I. Tim. 6. Solæ divitiæ veræ sunt, quas tinea & erugo non demolitur; si ergo divites esse cupitis, veras divitias amate.

4. Quid prodest arca plena pecuniis, si conscientia sit inanis Virtutibus? Bona vis habere, & tu bonus non desideras esse? numquid erubescendi materiam habes, dum domus plena bonis te malum habet Dominum. Quid prodest diviti omne quod habet, si DEUM, qui omnia dedit, non habet? Cui mors ob divitiarum abundantiam pepercit? Stulte; si hac, vel postera nocte animam tuam à te repetat Creator, quæ parasti, aut sperasti, cujus erunt? Habeas agros & vineas, arces & oppida possideas, quid ex his tuum erit in morte; tres terræ cubiti tuæ tunc aviditati sufficient, & ubi tum anima? Quid si cum Epulone, qui induebatur bysso & purpura, epulabatur quotidie, audire debeat? *Fili recepisti bona in vita tua.*

5. Vaferrimus pariter animarum no-
strarum hostis dæmon in ruinam no-
stram semper sollicitus excubat, in deli-
beratione de statu vitæ constitutos gra-
vius premit, dum uniuscujusque mo-
res & inclinationem examinat; & qua
parte debiliorem reperit, illic infestat.
Cave versipellis hujus consilia. *Abscon-
dita est in via pedica ejus, & decipula il-
lius super semitam.* Job. 18. Nullum illi
aut negotium aliud, aut desiderium,
quàm ut animas in ruinam præcipites
agat. Invidet nempe nobis cœlum, quo
ipse excidit; invidet Christo gloriam,
quam ipsi præstare recusavit, & hac tum
erga nos malevolentia, tum erga DE-
UM odio stimulatus, ab hujus nos ob-
sequio & amore abstrahere. inque sui
societatem exitii seducere viribus om-
nibus adlaborat. Quod nunquam ma-
jori conatu satagit, quàm cum delibe-
rantem videt, à cujus electione novit vel
vitam pendere, vel mortem æternam.

6. Ut superbissimus iste spiritus arro-
gantiâ cœlum amisit, ascendere, ac si-
milis esse Altissimo cupiens præcipita-
tus est in barathrum, ita de statu vitæ
deliberantes Spiritu superbiæ imbuere
solet; dum varios illis honoris gradus in

hoc illóve statu apertos, velut in theatro exhibet, eorumque consequendorum tam spe, quàm desiderio accendit. Huic primos accubitus, viam ostendit facilem ad tribunalia, illi pedum offert & infulas; id est fumos ubique vendit inanissimos, qui quantò ascendunt amplius, tanto plus evanescunt. Ascensum suadet deliberantibus, sed ut lapsu graviore ruant. Difficile est in alto consistere, nec vertiginem pati. Exemplate mi Parthenophile terreant, terreat æterna veritas: Capharnaum usque ad cælum exaltata, usque ad infernum demergeris. *Luc. 10.* O vapor ad modicum apparens, quam tristes olim ciebis lachrymas.

7. Qui Dominum suum veritus non est impudentissimus tentator, minùs te reverebitur; ut à via salutis eligenda præpediat, mille conatus adhibebit; jam semitæ securioris difficultates augebit, tanquam forent insuperabiles: jam spes ingentes, certissimásque proponet, non secus ac olim Christo, dum ei omnia regna mundi ostendit, cum dicto: hæc omnia tibi dabo. Videto, mi Parthenophile! quanti dæmon animam æstimet, pro unius lucro paratus omnia
Re-

Regna mundi dare : utinam nec tu minoris animam tuam facias, sed eam super omnia regna mundi aestimes, & pro ejus securitate statum illum deligas, quem elegisse nec ullo unquam tempore, nec æternitate totâ poeniteat.

Affectus.

Vide me miserum Domine! ut navis in medio maris deprehensa variorum ventorum potentia nunc huc, nunc illuc impellitur, sic anima mea diversis agitata desideriis, quem secura petere possit portum; ignorat; ideo ad te magne DEUS preces, ad te oculos meos, tanquam ad cynosuram, converto, & cum fluctuantibus olim discipulis tuis clamo : *Domine ! salva nos : perimus !* Caligo mihi lumen eripit ; varia varios in portus motiva impellunt, hinc pyratæ salutis meæ infestiterrent, inde Sirenes dulces canentes invitant ; quò vela vertam? Ad te Domine vota mea converto ! tu deliberationis meæ cymbulam dirige, tu mihi consilio & auxilio si ades, illico *fiet tranquillitas magna* Sine tuo Numine nihil est in homine.

Amor DEI sit deliberantis cynosura.